

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Sedláka a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Město Turnov**, se sídlem Turnov, Antonína Dvořáka 35, zastoupeného JUDr. Františkem Pazderou, advokátem se sídlem Praha 4, Dobronická 1256, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R113/2010/VZ-14590/2010/310/JSI,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R113/2010/VZ-14590/2010/310/JSI, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám JUDr. Františka Pazdery, advokáta se sídlem Praha 4, Dobronická 1256, náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 6400,-Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u zdejšího soudu domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R113/2010/VZ-14590/2010/310/JSI, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 26. 7. 2010, č. j. ÚOHS-S41/2010/VZ-

7204/2010/540/VKu. Pokud by soud shledal rozhodnutí souladná se zákonem, navrhuje žalobce, aby soud upustil od trestu, případně jej podstatně snížil.

I. Podstata věci

Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R113/2010/VZ-14590/2010/310/JSI, byl zamítnut žalobcuv rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 26. 7. 2010, č. j. ÚOHS-S41/2010/VZ-7204/2010/540/VKu. Tímto rozhodnutím žalovaný ve věci veřejné zakázky „Integrovaný terminál veřejné dopravy Turnov – I. etapa“ rozhodl, že se žalobce jako zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále též „ZVZ“), tím, že nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 a 3 ZVZ, když nevyřadil nabídky uchazečů SaM silnice a mosty, a.s., COLAS CZ a.s., Pražské silniční a vodohospodářské stavby, a.s., a Metrostav a.s., kteří nespĺňovali požadavky zadavatele ve vztahu k bankovní záruce, a umožnil jim doplnit jejich nabídky, a § 6 citovaného zákona, když neprodloužil v souvislosti se změnou zadávacích podmínek lhůtu pro podání nabídek dodavatelům, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci, ačkoliv ji následně prodloužil uchazečům, kteří nepředložili odpovídající bankovní záruku, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a na tuto veřejnou zakázku byla dne 23.3.2010 uzavřena smlouva.

Za spáchání tohoto správního deliktu byla žalobci podle § 120 odst. 2 písm. a) ZVZ uložena pokuta ve výši 350 000,- Kč.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce namítá, že je napadené rozhodnutí nezákonné. Podle jeho názoru je skutková podstata správního deliktu naplněna toliko tehdy, pokud zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a současně zadavatel uzavře smlouvu podle § 82 ZVZ.

Žalobce nesouhlasí s tím, že by nedodržel postup stanovený zákonem. Žalobce má za to, že jeho požadavek na složení bankovní záruky v zadávacích podmínkách a textu smlouvy o dílo, která byla jejich součástí, nebyl jednoznačný. Žalobce proto k dotazu zájemce tento požadavek během zadávacího řízení upřesnil, aniž prodloužil lhůtu pro předložení nabídek, neboť zbývalo ještě deset dnů. To žalovaný považoval za souladné se ZVZ. Žalobce má za to, že nijak ZVZ neporušil ani pokud uchazečům SaM silnice a mosty, a.s., COLAS CZ a.s., Pražské silniční a vodohospodářské stavby, a.s. a Metrostav a.s. umožnil doplnit bankovní záruku. Žalobce poukazuje na to, že všichni tito uchazeči prohlášení bank o poskytnutí bankovní záruky ke své nabídce připojili. V těchto prohlášeních však došlo k početným chybám, neboť prohlášení o době platnosti bankovních záruk neodpovídalo přesně na dny délce nabídnuté záruky. Žalobce zdůrazňuje, že uchazeče nevyzýval k doplnění nabídky o chybějící doklady, ale k vysvětlení již podaných příslibů bankovních záruk. Uchazeči pak

předložili dodatky k prohlášení bank, kde byla upřesněna platnost bankovních záruk tak, aby odpovídala nabídkám uvedených záruk za jakost díla. Upřesnění délky platnosti bankovních záruk nemělo žádný vliv na nabídkovou cenu. K tomuto postupu přistoupila hodnotící komise také proto, že zadávací dokumentace byla v tomto bodě značně složitá. Současně se jednalo o podmínku, která nemohla ovlivnit nabízenou cenu ani hodnotící kritéria. Nepřesnosti v délce platnosti bankovních záruk v závislosti na nabídnuté délce záruky za jakost žalobce považoval za početní chyby, které neměly vliv na nabídkovou cenu ani kritéria hodnocení nabídek.

Žalobce nesouhlasí se žalovaným, že by tímto postupem mohli být zájemci, kteří nepodali nabídku zkrácení na svých právech (konkrétně BAK stavební společnost, a.s.), neboť z vyjádření této společnosti ze dne 3. 2. 2010 vůbec neplyne, že by podala nabídku, pokud by byla lhůta pro podání nabídek prodloužena. Žalobce poukazuje na to, že nabídku podalo 8 uchazečů a nikomu z nich rozsah bankovních záruk nečinil problémy.

I kdyby byl shora popsán postup žalobce shledán rozporným se ZVZ, nejedná se o správní delikt podle § 120 ZVZ, neboť tímto postupem nedošlo a ani nemohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, jelikož nabídka žádného ze čtyř uchazečů, kteří byli vyzýváni, nebyla hodnocena na prvních třech místech.

Pokud pak jde o uzavření smlouvy podle § 82 ZVZ, tak žalobce poukazuje na to, že skutečnost, že k uzavření smlouvy došlo, byla přímo ovlivněna činností žalovaného, který si dokumentaci k zakázce vyžádal již začátkem ledna 2010, odpověď společnosti BAK stavební společnost, a.s. obdržel počátkem února 2010, avšak oznámení o zahájení řízení spolu předběžným opatřením zaslal žalobci až 25. 3. 2010. Podle žalobce tedy žalovaný nepostupoval bez zbytečných průtahů, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, jak mu ukládá správní řád. Žalobce tak neměl jinou možnost než podle § 82 ZVZ s vybraným uchazečem uzavřít smlouvu, neboť rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky učinil již 25. 11. 2009. Žalobce přitom žalovaného dne 9. 3. 2010 informoval o tom, že na zakázku má přidělenou časově limitovanou dotaci z prostředků EU a že žádá o urychlené řízení, aby mohlo být buď zahájeno se stavbou nebo vypsáno nové zadávací řízení. Žalobce pak v dobré víře dne 23. 3. 2010 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Tuto smlouvu navíc po právní moci napadeného rozhodnutí dne 11. 11. 2010 zrušil.

Žalobce má tedy za to, že jsou rozhodnutí v obou stupních nezákonná a navrhuje je zrušit. Pokud by soud rozhodnutí shledal zákonnými, navrhuje od pokuty upustit, event. ji snížit jako nepřiměřenou s ohledem na průtahy v řízení žalovaného a na to, že byla smlouva zrušena. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení před soudem.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a svoje rozhodnutí považuje za zákonné. Poukazuje na to, že ke zrušení smlouvy došlo až po vydání jeho rozhodnutí a soud tak k této okolnosti přihlížet nemůže. Žalovaný má i nadále za to, že pokud hodnotící komise poskytla čtyřem uchazečům dodatečnou lhůtu k předložení

odpovídající bankovní záruky, a zadavatel odmítl žádost společnosti BAK společnost, a.s. o prodloužení lhůty k podání nabídek v souvislosti se změnami podmínek pro požadovanou bankovní záruku, nezajistil zadavatel rovný přístup pro všechny dodavatele, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci. Vzhledem k tomu navrhl žalobu zamítnout. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále též s.ř.s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), přitom jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Žalobce předně namítá, že ZVZ neporušil, pokud uchazečům SaM silnice a mosty, a.s., COLAS CZ a.s., Pražské silniční a vodohospodářské stavby, a.s. a Metrostav a.s. umožnil doplnit bankovní záruku. Žalobce poukazuje na to, že všichni tito uchazeči prohlášení bank o poskytnutí bankovní záruky ke své nabídce připojili. Žalobce uchazeče nevyzýval k doplnění nabídky o chybějící doklady, ale k vysvětlení již podaných příslibů bankovních záruk zcela v souladu s § 76 odst. 3 ZVZ.

K tomu ze správního spisu vyplynulo, že v čl. III.1.4. oznámení o zakázce stanovil zadavatel požadavek na předložení závazného a bezpodmínečného příslibu banky za provedení a jakost díla ve výši 20 mil. Kč. V podrobnostech odkázal na čl. 13 zadávací dokumentace, kde požadoval předložení originálu závazného a bezpodmínečného příslibu banky o tom, že je v případě uzavření smlouvy o dílo s uchazečem připravena poskytnout bankovní záruku za provedení a jakost díla (veřejné zakázky) ve výši 20 mil. Kč formou záruční listiny výhradně ve prospěch zadavatele (objednatel) veřejné zakázky jako oprávněného. Tato bankovní záruka musí zaručovat poskytnutí plnění ve stanovené výši. Bankovní záruka musí být vystavena jako neodvolatelná a bezpodmínečná, přičemž banka se zaváže k plnění bez námitek a na základě první výzvy oprávněného. Platnost závazného příslibu banky musí být nejméně do konce lhůty, po kterou je uchazeč svojí nabídkou vázán, prodloužené o 14 dní. Příslib musí obsahovat nejméně tyto údaje: obchodní firmu a sídlo banky, obchodní firmu a sídlo klienta (uchazeče), výši závazné záruky (včetně jejího snížení po dokončení díla bez vad a nedodělků) v návaznosti na dobu realizace díla a záruční dobu, účel závazně přislíbené záruky, označení oprávněného k čerpání přislíbené záruky.

Podle čl. X bodu 1 návrhu smlouvy o dílo, který byl přílohou zadávací dokumentace, se zhotovitel zavazuje poskytnout objednateli nejpozději při podpisu smlouvy dle níže uvedených podmínek bankovní záruku ve výši 20 mil. Kč platnou po celou dobu realizace díla. V souladu s bodem 5 tohoto článku je zhotovitel povinen v případě prodloužení doby realizace díla prodloužit platnost záruky tak, aby trvala po celou dobu realizace díla. V takovém případě se zhotovitel zavazuje předložit objednateli doklad o prodloužení odpovídající záruky nejpozději ke dni skončení původní záruky.

Dne 31. 8. 2009 obdržel zadavatel žádost společnosti BAK stavební společnost, a.s., o dodatečné informace ve vztahu k bankovní záruce spolu se žádostí o prodloužení lhůty pro podání nabídek o 1 týden tak, aby bylo možno na základě upřesňujících informací zajistit odpovídající bankovní příslib.

Téhož dne zadavatel poskytl dodatečné informace k zadávacím podmínkám, v jejichž rámci doplnil čl. 13 zadávací dokumentace o následující ustanovení: "Bankovní záruka musí zaručovat poskytnutí plnění ve stanovené výši, přičemž po prvním roce záruční doby bude výše bankovní záruky snížena na 5 mil. Kč." Zadavatel upřesnil, že příslib musí obsahovat nejméně tyto údaje: obchodní firmu a sídlo banky, obchodní firmu a sídlo klienta (uchazeče), výši závazné záruky (včetně jejího snížení po prvním roce záruční doby) v návaznosti na dobu realizace díla a záruční dobu, účel závazně přislíbené záruky, označení oprávněného k čerpání přislíbené záruky. Zadavatel dále změnil čl. X bod 1 a 5 návrhu smlouvy o dílo takto: „Zhotovitel se zavazuje poskytnout objednateli nejpozději při podpisu smlouvy dle níže uvedených podmínek bankovní záruku ve výši 20 mil. Kč platnou po celou dobu realizace díla a záruční lhůty. Bankovní záruka musí zaručovat poskytnutí plnění ve stanovené výši, přičemž po prvním roce záruční doby bude výše bankovní záruky snížena na 5 mil. Kč. V případě prodloužení doby realizace díla je zhotovitel povinen prodloužit platnost záruky tak, aby trvala po celou dobu realizace díla a záruční lhůty. V takovém případě se zhotovitel zavazuje předložit objednateli doklad o prodloužení odpovídající záruky nejpozději ke dni skončení původní záruky“. Zadavatel současně uvedl, že dobu pro přípravu nabídek považuje za dostatečnou a nevidí důvod pro prodloužení lhůty pro podání nabídek. Dodatečné informace byly společnosti BAK stavební společnost, a.s. doručeny dne 2.9.2009, lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 10.9.2009 do 10:00 hodin.

Z protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 19.10.2009 vyplývá, že hodnotící komise s odkazem na § 76 odst. 3 ZVZ požádala o písemné vysvětlení nabídky ve vztahu k předloženým bankovním zárukám uchazeče SaM, COLAS CZ a.s., Pražské silniční a vodohospodářské stavby, a.s. a Metrostav a.s.

Z rozhodnutí žalovaného vyplynulo, že ve výzvách k písemnému vysvětlení nabídky ze dne 30.9.2009 hodnotící komise uvedla, že platnost bankovních záruk předložených jednotlivými uchazeči nepokrývá celou požadovanou dobu a požádala o „vysvětlení doby platnosti bankovní záruky za provedení a jakost díla doplněním této skutečnosti prohlášením banky k vystavené bankovní záruce, ze kterého bude zřejmé, že bankovní záruka bude pokrývat celou uchazečem nabídnutou dobu záruky“. Uchazečům byla pro vysvětlení doby platnosti bankovní záruky, resp. k doplnění prohlášení banky k vystavené záruce, stanovena lhůta 10 pracovních dní ode dne doručení žádostí.

V daném případě je mezi žalobce a žalovaným sporu o to, jestli žalobce uchazeče SaM silnice a mosty, a.s., COLAS CZ a.s., Pražské silniční a vodohospodářské stavby, a.s. a Metrostav a.s. vyzval k písemnému vysvětlení nabídky podle § 76 odst. 3 ZVZ, jak tvrdí žalobce, nebo jestli jim poskytl dodatečnou lhůtu

k předložení odpovídající bankovní záruky místo toho, aby nabídky těchto uchazečů vyřadil podle § 76 odst. 1 ZVZ, jak tvrdí žalovaný. K tomu, aby soud mohl tuto otázku posoudit, je nepochybně třeba, aby měl k dispozici vedle zadávací dokumentace a doplňujících informací také původně nabízené bankovní záruky těchto uchazečů, výzvy hodnotící komise a odpovědi uchazečů na tuto výzvu. Ani jeden z těchto podkladů však součástí správního spisu není.

Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle § 50 odst. 2 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost. Podle § 50 odst. 1 správního řádu mohou být podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

Podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

V daném případě tedy soud nemá jak přezkoumat stěžejní spornou otázku, neboť mu k tomu správní spis neposkytuje dostatečný podklad. Je pravděpodobné, že předmětné listiny (tj. nabídky uchazečů spolu s nabízenou bankovní zárukou, výzvy hodnotící komise určené jednotlivým uchazečům a jejich odpovědi) jsou obsaženy v dokumentaci k veřejné zakázce, kterou měl žalovaný během správního řízení k dispozici, neboť si ji vyžádal od žalobce. Po skončení správního řízení je žalobci zřejmě vrátil. Je zřejmé, že zpravidla není třeba, aby žalovaný celou zadávací dokumentaci učinil součástí správního spisu. Nicméně pokud jde o listiny, jichž se ve svém rozhodnutí dovolává, nebo které dokonce přímo posuzuje, jako v daném případě, je nezbytné, aby tyto listiny byly alespoň ve formě fotokopie ve správním spisu obsaženy. Ostatně takto žalovaný postupuje ve vztahu k zadávacím podmínkám, zprávě o posouzení a hodnocení nabídek a protokolu o jednání hodnotící komise. Pokud tedy v daném případě žalovaný shledal, že žalobce porušil ZVZ, jestliže vyzval čtyři uchazeče k doložení bankovní záruky, bylo nezbytné, aby ve správním spisu byly obsaženy jak původně nabízené bankovní záruky, tak nově předložené bankovní záruky a samozřejmě i předmětné výzvy zadavatele, resp. hodnotící komise. Toliko na základě těchto podkladů lze totiž posoudit, jestli je závěr žalovaného o tom, že žalobce porušil ZVZ zákonný či nikoli.

Z přehledu spisové dokumentace přitom v daném případě neplyne, že by byl soudu předložen neúplný správní spis a že by tak soud měl žalovaného vyzývat k předložení těchto podkladů. Z tohoto přehledu je totiž zřejmé, že součástí správního spisu tyto podklady nejsou a ani nebyly. Z jejich absence, jakož i z absence záznamu

o provedení důkazu těmito listinami podle § 53 odst. 6 správního řádu, je přitom více než pravděpodobné, že jimi žalovaný důkaz řádným způsobem neprováděl. Současně se jedná o listiny pro rozhodnutí natolik podstatné, že není na soudu, aby dokazování prováděl namísto žalovaného. Na těchto listinách (tj. na nabídkách uchazečů spolu s nabízenými bankovními zárukami, na výzvách hodnotící komise určených jednotlivým uchazečům a na jejich odpovědích) je totiž závěr žalovaného založen. S ohledem na množství a rozsahu listin a na jejich závažnosti pro rozhodnutí by soud prováděním důkazů namísto žalovaného nepřipustně jeho činnost nahrazoval. Pokud by zdejší soud vyšel z toho, že žalovaný důkaz bankovními zárukami a výzvami prováděl, pak z ničeho neplyne, o jaké bankovní záruky či listiny se jednalo – čím tedy ve skutečnosti důkaz prováděl. Pak je třeba vzít v potaz i okolnost, že by soud neměl postaveno najisto, že listiny, které by si od zadavatele, případně od dalších subjektů vyžádal, jsou právě těmi listinami, které žalovaný v rámci správního řízení hodnotil. I z tohoto důvodu je tedy nezbytné, aby veškeré podklady, o něž žalovaný opírá svoje rozhodnutí byly trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu. Vzhledem k tomu, že v daném případě ve správním spisu chybí klíčové podklady, které jsou nutné k posouzení zákonnosti postupu žalovaného, je třeba uzavřít, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí (tj. že žalobce vyzval čtyři uchazeče k vyjasnění jejich nabídek ohledně souladu bankovní záruky se zadávací dokumentací) nemá oporu ve správním spisu.

Soud k tomuto závěru dospěl *ex officio*, aniž by žalobce tuto vadu namítal a soud tedy prolomil dispoziční zásadu, na níž je správní soudnictví postaveno. V souladu s rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, www.nssoud.cz, k tomu byl přitom oprávněn, neboť se jednalo o vadu uvedenou v § 76 odst. 1 s. ř. s., která bránila přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů. Měl-li totiž zdejší soud k žalobnímu bodu přezkoumat, zda je souladný se zákonem závěr žalovaného o tom, že žalobce porušil § 76 odst. 1 a 3 ZVZ, pokud uchazeče SaM silnice a mosty, a. s., COLAS CZ a. s., Pražské silniční a vodohospodářské stavby, a. s. a Metrostav a. s. vyzval k vysvětlení nabídek ohledně souladu bankovní záruky se zadávací dokumentací, nemohl tak učinit bez toho, aby měl k dispozici původně nabízené bankovní záruky těchto uchazečů, výzvy hodnotící komise a odpovědi uchazečů na tyto výzvy.

Nad rámec shora uvedeného soud považuje za vhodné dodat, že pokud by byla skutková situace taková, jak ji popisuje žalovaný ve svém rozhodnutí, a uchazeči předložili bankovní záruky, které neodpovídaly zadávacím podmínkám (tj. délka trvání bankovní záruky by nekorespondovala s požadavkem zakotveným v zadávacích podmínkách), jedná se o nesplnění zadávacích podmínek a nikoli o situaci, kterou lze vyjasňovat postupem podle § 76 odst. 3 ZVZ.

Podle § 76 odst. 1 ZVZ hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d). Nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny. Jestliže nedošlo k vyřazení všech variant nabídky, nepovažuje se nabídka za vyřazenou. Ke

zjevným početním chybám v nabídce, zjištěným při posouzení nabídek, které nemají vliv na nabídkovou cenu, hodnotící komise nepřihlíží. Podle odst. 3 tohoto ustanovení může hodnotící komise v případě nejasností požádat uchazeče o písemné vysvětlení nabídky. V žádosti hodnotící komise uvede, v čem spatřuje nejasnosti nabídky, které má uchazeč vysvětlit. Hodnotící komise nabídku vyřadí, pokud uchazeč nedoručí vysvětlení ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti o vysvětlení nabídky, nestanoví-li hodnotící komise lhůtu delší.

Soud ve shodě se žalovaným nepovažuje jednoznačně uvedený časový údaj, kterým je určena doba trvání bankovní záruky, za nejasnost nebo nepřesnost, kterou lze vyjasňovat žádostí a následným vysvětlením podle § 76 odst. 3 ZVZ. Je-li totiž jednoznačně uvedeno konkrétní datum, do kterého bankovní záruka platí, není zde žádná nejasnost, kterou by bylo třeba vyjasňovat. Jak ostatně plyne z rozhodnutí žalovaného v bodě 39, uchazeči ani žádné nejasnosti neodstraňovali, nýbrž předložili buď dodatky k bankovním zárukám, které dobu trvání prodlužovaly, nebo zcela nové bankovní záruky.

Jak již je uvedeno výše, právě naznačená úvaha je soudem poskytnuta toliko nad rámec rozhodnutí a *de facto* jen v akademické rovině, neboť k tomu, aby mohl soud danou situaci přezkoumat, neobsahuje správní spis dostatečné podklady a soudy tedy nezbylo než podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušit proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spisu.

Vzhledem k uvedenému se soud nezabýval ostatními námitkami, které žalobce uplatnil pro případ, že bude jeho jednání shledáno rozporným se ZVZ. Pokud totiž nemůže soud postavit najisto, zda žalobce v daném případě postupoval v rozporu se ZVZ či nikoli, bylo by předčasné posuzovat, zda tím došlo nebo mohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Stejně tak by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie, pokud by se soud zabýval výtkami žalobce týkajícími se stanovené pokuty a žádostí o její snížení či odpuštění od ní, neboť v novém řízení může být stanovena pokuta ve výši zcela odlišné nebo nemusí být stanovena pokuta žádná.

IV. Závěr

Ze shora uvedených důvodů tedy soud bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušit proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu, a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V novém řízení ať žalovaný doplní správní spis o nezbytné podklady. Současně nechť posoudí, zda s ohledem na skutečnost, že žalobce uzavřenou smlouvu s vybraným uchazečem zrušil (tuto skutečnost přitom musí žalovaný postavit najisto, neboť ji žalobce toliko tvrdí v žalobě), jsou nadále naplněny veškeré znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ (konkrétně to, že zadavatel uzavřel smlouvu podle § 82 ZVZ). Dospěje-li snad žalovaný k závěru, že se nadále jedná

o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ, nepochybně by okolnost, že žalobce zrušil uzavřenou smlouvu, měla nikoli nepodstatně ovlivnit výši případně uložené pokuty. Stejně tak by se na výši případné pokuty měla odrazit skutečnost, že ještě před uzavřením smlouvy na plnění veřejné zakázky a současně po téměř dvou měsících ode dne, kdy si žalovaný od žalobce vyžádal dokumentaci k zakázce, se žalobce měl žalovaného dotazovat na to, zda správní řízení bude zahájeno, a měl ho upozornit, že je povinen smlouvu s vybraným uchazečem uzavřít a hodlá tak v nejbližší době učinit. Smlouvu měl poté uzavřít po téměř dalších dvou týdnech, aniž by se žalovaný k jeho žádosti jakkoli vyjádřil.

Nezbytnost zrušení prvostupňového rozhodnutí nechť posoudí předseda žalovaného.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšným, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 2000 Kč za zaplacený soudní poplatek; dále náklady právního zastoupení spočívající v odměně advokáta za dva úkony právní služby, po 2 100,- Kč, společně se dvěma režijními paušály po 300,- Kč – převzetí a příprava zastoupení a žaloba. To vše podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3, § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Celkem je tedy žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení ve výši 6 800 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 20. 3. 2012

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová